

Restaureren als hobby

Eric Viveen uit Loosdrecht is het liefst met hout bezig. Enkele jaren geleden kocht hij de tjotter Frouwe Anschje. Na twee jaar zeilen moest er iets gebeuren aan de lekkage. Dit werd een grote restauratie. Als of het niet genoeg was, kocht hij intussen ook de wyldsjitte Ellert. Dat werd een nog veel omvangrijker karwei. Hierbij laten we u enkele restauratiebeelden zien.

Nadat Eric Viveen jarenlang met een Westerdijk zeeschouw had gezeild, kocht hij de tjotter *Frouwe Anschje* van iemand uit Ferwerd. Bij naspeuringen bleek dat het scheepje in 1947 is gebouwd door Bouwe Westerdijk en zijn zoons in Eernewoude. Bouwe bouwde toen nog houten scheepjes, voordat hij in 1960 overstapte op het bouwen van de bekende zeeschouwen in staal. De specialiteit van Westerdijk was toentertijd het bouwen van klassenschouwtjes, die zo snel waren dat één eigenaar zelfs honderd prijzen met zijn scheepje won. In 1983 is de tjotter, waarschijnlijk door een van de zoons van Westerdijk, grotendeels herbouwd. Viveen kocht het scheepje in het jaar 2000 en heeft er toen twee jaar lang heerlijk mee gezeild. Toen de tjotter steeds meer ging lekken, besloot hij het probleem grondig aan te pakken. Het liep uit de hand en het werd een klus die twee jaar duurde.

*Na enkele jaren hard werken kon proefgevaaren worden met de *Vrouwe Anschje*.*

Veel spanten en kniestukken werden vernieuwd. Onder. De bedelbalk ziet er weer als nieuw uit

Eric verving een aantal spanten en kniestukken. Hij bouwde de nieuwe spanten naar de oude vorm op van dunne laagjes die hij als een laminaat in de vorm op elkaar lijmd. Alle houten pennen (deuvels) werden uitgeboord. Hij draaide iets dikkere nieuwe deuvels op zijn draaibank, boorde de oude gaten open en bracht de nieuwe deuvels aan. De scheuren die in de gangen waren gekomen werden uitgefreesd en er werden nieuwe latten in gelijmd. Alle gerubberde naden werden schoon gemaakt en opnieuw gerubberd. Alle spanten zijn los geweest en opnieuw met kit ertussen vastgezet, zodat er geen vocht meer tussen huid en spanten kan komen.

Vorig jaar zomer kon Eric eindelijk weer met zijn tjotter gaan zeilen. Zijn zoon Mark maakte daar fraaie zeilfoto's van. Het zeilen met een tjotter is toch wel een aparte belevenis, zeker als je een tien meter Westerdijk schouw bent gewend. Met zijn 4,5 m. zit je op de tjotter eigenlijk in het water en dat geeft een heel andere ervaring dan vanuit de kuip van je schouw waarin je óp het water zit. Eric's grootste wens is om nog eens aan wedstrijden tussen tjotters onderling mee te kunnen doen.

De RE 131 kan weer jaren mee. Nu nog wat wedstrijdjes winnen.

